

dr. mr. ir. M.W.D. van der Burg, voorzitter
ir. A.A.M. Bexkens
ir. B.L. van Soest
ir. M.C. van der Wel, secretaris

Patentlaan 2
Postbus 5820
2280 HV Rijswijk
Telefoon (070) 398 66 55
Telefax (070) 390 01 90
info@octrooicentrum.nl
www.octrooicentrum.nl
Rabobank
Taksen, depotrekeningen
1923.24.160
Overige betalingen
1923.24.179

Advies ex artikel 84 Rijksoctrooiwet 1995
Betreft: Nederlands octrooinr. 1024420

DATUM
30 augustus 2007

Verzoeker: J. van Roey te Merksplas, België
Gemachtigde: ir. L.J.J. Jessen

ONS KENMERK
ORE/advies/1024420
UW KENMERK

Octrooihoudster: Holdingmaatschappij Wil Moeskops B.V. te Bergeijk
Gemachtigde: ir. E.H.A. Baeten

PAGINA
1/9

1. Het geding

Verzoeker (hierna: Van Roey) heeft op 14 maart 2007 een verzoekschrift met bijlagen ingediend, met het verzoek aan Octrooicentrum Nederland om ingevolge artikel 84 van de Rijksoctrooiwet 1995 (hierna: ROW 1995) een advies uit te brengen omtrent de
5 toepasselijkheid van de in artikel 75, eerste lid, ROW 1995 genoemde nietigheidsgronden op het Nederlandse octrooi 1024420 (hierna: het octrooi).

Octrooihoudster (hierna: Moeskops) heeft op 26 april 2007 bij brief laten weten, dat octrooihoudster afziet van een schriftelijke reactie op het verzoekschrift.

Beide partijen hebben voorts aangegeven af te zien van een hoorzitting.

10

2. De feiten

Moeskops is rechthebbende op het Nederlandse octrooi 1024420 voor een "Inrichting voor plantenkolom alsmede inrichting voor plantenwand", dat met dagtekening van 7
15 april 2005 voor de duur van twintig jaren is verleend op een aanvraag ingediend op 1 oktober 2003.

Het octrooi bevat 12 conclusies. De conclusies van het octrooi luiden als volgt:

1. *Inrichting voor het bijeenhouden van plantenbodem materiaal, omvattende begrenzingsorganen voor het houden van het plantenbodem materiaal en
20 positioneringsmiddelen voor het boven elkaar positioneren van de begrenzingsorganen voor het in met plantenbodem materiaal gevulde toestand van de inrichting aan de*

bovenzijde van begrenziingsorganen verschaffen van verschillende niveau's van plantenbodem materiaal, de positioneringsmiddelen omvattende tenminste één staander, waarbij de tenminste ene staander draagmiddelen omvat voor het dragen van de begrenziingsorganen, met het kenmerk, dat de positioneringsmiddelen een borglichaam omvatten dat zich uitstrekt door een eerste doorgang in een staander en een tweede doorgang in een begrenziingsorgaan dat wordt gedragen door de staander.

2. Inrichting volgens conclusie 1, met het kenmerk, dat het borglichaam zich in hoofdzaak parallel aan de staander uitstrekt.

3. Inrichting volgens conclusie 1 of 2, met het kenmerk, dat de tenminste ene staander uitsteeksels omvat waarop de begrenziingsorganen rusten.

4. Inrichting volgens één van de voorgaande conclusies, met het kenmerk, dat tenminste een deel van de begrenziingsorganen een bak met een tenminste ten dele open bodem omvat.

5. Inrichting volgens één van de voorgaande conclusies, met het kenmerk, dat de inrichting een aantal staanders omvat waarbij de begrenziingsmiddelen zich in hoofdzaak horizontaal uitstrekken tussen draagmiddelen van de staanders.

6. Inrichting volgens conclusie 5, met het kenmerk, dat tegenover elkaar gelegen staanders naar elkaar toe hellen.

7. Inrichting volgens één van de voorgaande conclusies, met het kenmerk, dat de inrichting is voorzien van een bodemorgaan en bevestigingsmiddelen voor het aan het bodemorgaan bevestigen van het onderste uiteinde van de tenminste ene staander.

8. Inrichting volgens conclusie 7, met het kenmerk, dat het bodemorgaan is voorzien van afstandhouders voor het op afstand van een ondergrond houden van het bodemorgaan.

9. Inrichting volgens één van de voorgaande conclusies 5 tot en met 8, met het kenmerk, dat de positioneringsmiddelen een koppelorgaan omvatten voor het bij de bovenste uiteinden van de staanders koppelen van de staanders.

10. Inrichting volgens één van de voorgaande conclusies, met het kenmerk, dat het bodemorgaan een in hoofdzaak dichte bodem heeft en dat de inrichting is voorzien van een hijsorgaan waaraan de inrichting kan worden gehesen.

11. Inrichting volgens één van de voorgaande conclusies, met het kenmerk, dat de positioneringsmiddelen verbindingselementen omvatten voor het in hoofdzaak in een recht vlak onderling verbinden van een aantal staanders.

12. Inrichting volgens één van de voorgaande conclusies, met het kenmerk, dat de begrenziingsorganen in het horizontaal vlak een langwerpige omtrek definiëren.

3. Door Van Roey aangevoerde nietigheidsgronden

Van Roey heeft in zijn verzoekschrift gesteld dat het octrooi dient te worden vernietigd op de volgende gronden:

- Conclusie 1 van het octrooi is niet nieuw ten opzichte van de internationale octrooiaanvraag 99/57961 (hierna 'D1'), de Europese octrooiaanvraag 0958736 (hierna 'D2'), het Australische octrooischrift 7854181 (hierna 'D3'), de Franse octrooiaanvraag 2520972 (hierna 'D7') en voorafgaand aan de datum van indiening van de aanvraag voor het octrooi openbaar bekende inrichtingen, waarvan foto's als bijlage bij het verzoekschrift zijn opgenomen.
- De volgconclusies 4, 5, 7, 10 en 12 zijn niet nieuw ten opzichte van D1, D2, D3 en D7 en de genoemde openbaar bekende inrichtingen en de volgconclusies 3 en 8 missen nieuwheid ten opzichte van D7.

- Conclusie 1 mist inventiviteit ten opzichte van de combinatie van respectievelijk D1, D2 of D3 met de algemene kennis van de vakman.
- De conclusies 1, 2, 5, 6, 9 en 11 zijn niet inventief op basis van de combinatie van het Amerikaanse octrooi 3293798 (hierna 'D5') met het Duitse Offenlegungsschrift 3935433 (hierna 'D4').
- De volgconclusies 6, 9 en 11 zijn zinledig, omdat daarvan geen enkel verrassend voordeel in het octrooi besproken wordt.
- De conclusies 1 t/m 5, 7 en 12 missen inventiviteit ten opzichte van de combinatie van de Franse octrooiaanvraag 2733117 (hierna 'D6') met D1.

4. Het advies van Octrooiencentrum Nederland.

4.1 Meest nabij gelegen stand van de techniek

Bij het bepalen welke van de in het geding gebrachte inrichtingen de meest nabij gelegen stand van de techniek vormt, dient overwogen te worden welke inrichting wat betreft doel, maatregelen en technische effecten het meest overeenkomt met de inrichting volgens het octrooi. Blijkens het octrooi (zie blz. 3, regels 14 t/m 19) wordt beoogd een inrichting voor het bijhouden van plantenbodem materiaal (hierna 'plantenhouder') "volgens de inleiding" van de beschrijvingsinleiding van het octrooi te verschaffen. De woorden "volgens de inleiding" brengen naar het oordeel van Octrooiencentrum Nederland tot uitdrukking, dat wordt beoogd een bepaald type plantenhouder te verschaffen. Blijkens conclusie 1 is dit het type plantenhouder met de maatregelen zoals genoemd in de aanhef daarvan, waarbij de staander draagmiddelen omvat voor het dragen van de begrenziingsorganen. Doordat de staander de draagmiddelen omvat, wordt een weinig complexe constructie verkregen. Uit het octrooi blijkt verder dat wordt beoogd een plantenhouder te verschaffen, waarbij de houders niet eenvoudig kunnen losraken of door derden kunnen worden verwijderd en voorts de volgende (in de beschrijvingsinleiding vermelde) nadelen opheft:

- de moeilijke hanteerbaarheid van de volumineuze begrenziingsorganen tijdens montage;
- de vele ruimte die de begrenziingsorganen in gedemonteerde toestand innemen;
- het belemmeren van het vullen van de plantenhouder met plantenbodem materiaal door constructie-elementen;
- dat andere begrenziingsorganen nodig zijn als een gewijzigde onderlinge verticale positionering van de begrenziingsorganen gewenst is; en
- instabiliteit van de constructie door een niet-vlakke ondersteuning van de begrenziingsorganen.

Document D6

Octrooiencentrum Nederland is van oordeel dat de plantenhouder volgens D6 de meest nabije stand van de techniek vormt. D6 openbaart een plantenhouder die voorzien is van begrenziingsorganen ("structures de culture 2") voor het houden van plantenbodem materiaal en positioneringsmiddelen voor het boven elkaar positioneren van de begrenziingsorganen voor het in met plantenbodem materiaal gevulde toestand van de inrichting aan de bovenzijde van de begrenziingsorganen verschaffen van verschillende niveau's van plantenbodem materiaal. De positioneringsmiddelen omvatten

een staander die opgebouwd is uit een aantal in elkaar geschoven buisdelen ("profilés 7"). Aan de staander zijn metalen plaatjes ("lames 12") vastgemaakt die draagmiddelen vormen voor het dragen van de begrenziingsorganen. De plantenhouder volgens D6 is daarom van het type dat de inrichting volgens het octrooi beoogt te verbeteren.

5 Bovendien worden met de plantenhouder volgens D6 de meeste van de hierboven omschreven nadelen reeds opgeheven. De constructie van de plantenhouder uit D6 is weinig complex, eenvoudig te monteren, de begrenziingsorganen nemen weinig ruimte in tijdens opslag doordat deze genest kunnen worden gestapeld, het vullen met plantenbodem materiaal wordt niet belemmerd door constructie-elementen van de
10 inrichting, de onderlinge positionering is niet afhankelijk van de toegepaste begrenziingsorganen en tot slot is de ondersteuning van de begrenziingsorganen stabiel doordat ieder begrenziingsorgaan op drie draagmiddelen steunt.

De overige door Van Roey overgelegde documenten vormen verder afgelegen standen van de techniek.
15

Documenten D1, D2 en de foto's

Met betrekking tot zowel D1 als D2 heeft Van Roey gesteld dat de daaruit bekende plantenhouders voorzien zijn van ten minste één staander met draagmiddelen voor de
20 begrenziingsorganen, welke staander door middel van de verwijzingcijfer (21) respectievelijk (22) in D1 en D2 is aangeduid.

Octrooicentrum Nederland stelt vast dat het onderdeel (21) noch in de beschrijving noch in de conclusies van D1 genoemd wordt. Echter uit figuur 2 van D1 kan worden
25 opgemaakt dat het om een in hoofdzaak verticaal gestelde staaf of buis gaat die voorzien is van gaten. Octrooicentrum Nederland deelt daarom de mening van Van Roey dat het onderdeel (21) een staander is. De begrenziingsorganen, waaronder volgens conclusie 1 de onderdelen worden verstaan die het plantenbodem materiaal houden, worden bij de inrichting volgens D1 gevormd door de "side walls 2, 12".
30

De begrenziingsorganen kunnen op verschillende manieren boven elkaar worden gepositioneerd, maar worden bij geen van die manieren gedragen door de staander (21). In een eerste uitvoeringsvorm is in elk begrenziingsorgaan een binnenwerk
35 aangebracht, dat de in figuur 1b zichtbare schotten (17) en (18) en buisdeel (22) omvat. Uit de beschrijving en figuur 1b van D1 kan niet eenduidig worden opgemaakt hoe in deze uitvoeringsvorm de begrenziingsorganen worden ondersteund. De vakman zal drie mogelijkheden zien: of (i) een begrenziingsorgaan steunt af op de schotten (17) en (18) van een ondergelegen binnenwerk; of (ii) de hoogte van de schotten (17) en (18) is kleiner dan een buisdeel (22) zodat de buisdelen (22) op elkaar steunen en een
40 begrenziingsorgaan wordt gedragen door de schotten van het eigen binnenwerk; of (iii) een begrenziingsorgaan wordt ondersteund door zowel de schotten van een ondergelegen binnenwerk als de schotten van het eigen binnenwerk.

In D1 wordt in een tweede uitvoeringsvorm (zie figuur 2) het begrenziingsorgaan door
45 een stang ("support bar 28") gedragen. Deze stang (28) is door gaten in het begrenziingsorgaan gestoken en draagt op deze wijze het begrenziingsorgaan. De stang (28) wordt op zijn beurt gedragen door de staander (21). Ook hier wordt het begrenziingsorgaan naar oordeel van Octrooicentrum Nederland niet gedragen door de

staander zelf. De vakman die het onderhavige octrooi bestudeert, zal het duidelijk zijn dat de maatregel in conclusie 1 dat de staander draagmiddelen omvat, zo begrepen moet worden, dat de staander de begrenzingsorganen direct dient te ondersteunen en derhalve de staander zelf de draagmiddelen dient te omvatten, omdat daardoor

5 complexiteit van de constructie wordt opgeheven. In geval van tussenkomst van een afzonderlijk derde lichaam, aangebracht tussen het begrenzingsorgaan en de staander, gaat Octrooicentrum Nederland niet mee met de stelling van Van Roey dat de staander het afzonderlijke derde lichaam mede omvat, en daarmee de draagmiddelen omvat die de begrenzingsorganen dragen, omdat een dergelijke constructie gecompliceerder is.

10

In figuur 1a van D1 wordt een derde uitvoeringsvorm getoond, met een stang ("support bar 28") die een afzonderlijke derde lichaam vormt, dat aangebracht is tussen een begrenzingsorgaan en een buisdeel (22).

15 Het buisdeel dat in D1 aangeduid wordt met "support pole 22" draagt evenmin begrenzingsorganen. Het buisdeel (22) draagt slechts de stang (28) (zie figuur 1a) of de schotten (17) en (18) (zie figuur 1b) en/of een tweede buis die er bovenop geplaatst is.

In D2 wordt de in figuur 2 met (21) aangeduide staander in paragraaf [0034] besproken.

20 Noch uit figuur 2 van D2, noch uit paragraaf [0034] blijkt dat deze staander voorzien is van draagmiddelen. Indien bij deze inrichting de buis (22) als de staander aangemerkt zou worden, dan draagt de staander slechts de schotten (17) en (18) en/of een tweede buis die er boven op geplaatst is, doch niet de begrenzingsorganen ("side walls 2, 12").

25 Twee van de drie foto's van de in het openbaar voorgebruikte plantenkolommen tonen met planten gevulde plantenhouders, waarin een staander niet zichtbaar is. Een derde foto toont van grote afstand een tentoonstellingsgebouw met op de voorgrond enige plantenhouders. Octrooicentrum Nederland acht de foto's niet duidelijk genoeg om precieze details van de plantenhouders met zekerheid vast te kunnen stellen.

30

Document D3

Van Roey stelt dat de maatregel dat de staander draagmiddelen omvat, bekend is uit de figuren 14 en 15 van D3. Volgens Van Roey omvat de staander draagmiddelen in de vorm van schroeven (ongenummerd in de figuren 14 en 15).

35 Octrooicentrum Nederland constateert dat de begrenzingsorganen in de uitvoeringsvorm volgens de figuren 14 en 15 gedragen worden door de schroeven (zie blz. 7, regels 5 en 6) die, zoals uit figuur 14 begrepen kan worden, door gaten in de staander ("post 25") lopen. De begrenzingsorganen worden derhalve niet door de staander zelf gedragen. De schroeven vormen geen onderdeel van de staander, doch zijn binnen de constructie afzonderlijke (verbindings)elementen. De staanders in de figuren 14 en 15 omvatten derhalve geen draagmiddelen voor het dragen van de begrenzingsorganen. Verder lost de in D3 beschreven plantenhouders een aantal van de eerder genoemde nadelen niet op, zoals het in gedemonteerde toestand veel ruimte innemen door de begrenzingsorganen en het belemmeren van het vullen.

45

Octrooicentrum Nederland is van oordeel dat de andere uitvoeringsvorm van de plantenhouders, afgebeeld in de figuren 1 t/m 13 in D3 – net als de plantenhouders volgens D6 – wel de maatregelen uit de aanhef van conclusie 1 omvat. De

plantenhouder is voorzien van begrenzingsorganen die gevormd worden door “lateral members 13” en “front panel 23”, en is voorzien van positioneringsmiddelen. De positioneringsmiddelen omvatten staanders (“posts”) die voorzien zijn van draagmiddelen in de vorm van sleufgaten (“slots 5” en “slots 12”) waarin de begrenzingsorganen gedragen worden. Bij de uitvoeringsvorm volgens figuur 1 t/m 13 worden echter geen borgmiddelen aangetroffen. Aangezien de in de vorige paragraaf genoemde nadelen – die wel met de plantenhouder volgens D6 worden opgeheven – inherent zijn aan de aanwezigheid van “lateral members 13” en “intermediate members 18”, concludeert Octrooiencentrum Nederland dat de uitvoeringsvorm van de plantenhouder, afgebeeld in de figuren 1 t/m 13, eveneens verder van het octrooi verwijderd ligt dan de plantenhouder volgens D6.

Het document D3 is derhalve minder geschikt als stand van de techniek dan D6.

15 *Document D4*

Het document D4 beschrijft een plantenhouder die samengesteld is uit op elkaar gestapelde ringvormige elementen, welke de begrenzingsorganen vormen. De elementen kunnen voorzien zijn van kanalen, die tijdens het gebruik van de plantenhouder verticaal zijn gericht. Door de in elkaars verlengde gelegen kanalen van verschillende elementen kan een verbindingsstift, een trekanker of een dergelijk verbindingsmiddel aangebracht zijn, waarmee de begrenzingsorganen aan elkaar vast worden gemaakt. In de figuren is dit verbindingsmiddel slechts schematisch met verwijzingscijfer (13) aangegeven. Dit verbindingsmiddel omvat geen draagmiddelen voor de begrenzingsorganen en kan daarom naar het oordeel van Octrooiencentrum Nederland niet opgevat worden als een staander in de zin van conclusie 1.

Document D5

Volgens Van Roey beschrijft D5 een plantenhouder die alle maatregelen bezit uit de aanhef van conclusie 1 van het octrooi. Van Roey wijst in dit verband op kolom 1, regel 64 t/m kolom 2, regel 6, waar volgens Van Roey beschreven wordt dat verschillende begrenzingsorganen boven elkaar kunnen worden bevestigd aan een staander. Octrooiencentrum Nederland deelt deze opvatting niet, omdat in de genoemde passage slechts staat dat het onderste begrenzingsorgaan (“bottom section 38”) aan een staander (“standard 28”) is vastgemaakt. Uit kolom 2, de regels 7 t/m 11 blijkt dat de andere begrenzingsorganen (“the sections 48 and 50”) niet rusten op de staander, maar op het plantenbodemmateriaal (“gravel or the equivalent”) in het daaronder gepositioneerde begrenzingsorgaan. Figuur 1 van D5 correspondeert met deze passages in de beschrijving en toont een staander zonder draagmiddelen voor het dragen van meerdere begrenzingsorganen.

40 *Document D7*

Van Roey stelt verder in zijn verzoekschrift dat alle maatregelen uit de aanhef van conclusie 1 van het octrooi uit D7 bekend zouden zijn. Volgens Van Roey omvat de staander (7) draagmiddelen voor het dragen van de begrenzingsorganen.

45 Octrooiencentrum Nederland stelt vast dat het begrenzingsorgaan (“bac (1)”) wordt gedragen door een dwarspen (“Leur siège est une goupille transversale (8)”) die aangebracht is door een opening in een staander (“colonne tubulaire (7)”). De dwarspen is niet vast verbonden met de staander, zo blijkt uit blz. 2, de regels 12 en 13, waar staat

dat de dwarspen uit de staander kan worden getrokken of zich daarin kan terugtrekken (“se retirant”) indien de hoogte van een begrenzingsorgaan versteld moet worden. De dwarspen vormt naar oordeel van Octrooicentrum Nederland een afzonderlijk constructie-element tussen het begrenzingsorgaan en de staander. Op grond hiervan

5 komt Octrooicentrum Nederland tot het oordeel dat de uit D7 bekende staander (7) zelf geen draagmiddelen omvat die de begrenzingsorganen dragen, zodat de constructie de volgens het octrooi ongewenste complexiteit heeft.

Voorts worden de met het doel van de uitvinding genoemde nadelen door de plantenhouder volgens D7 niet opgeheven, zoals het veel ruimte innemen door de

10 begrenzingsorganen in gedemonteerde toestand, en het belemmeren van het vullen van de plantenhouder met plantenbodemmateriaal. Document D7 is derhalve naar oordeel van Octrooicentrum Nederland minder geschikt als stand van de techniek dan D6.

4.2. Conclusie 1

15 Bij het bepalen van de meest nabije stand van de techniek, heeft Octrooicentrum Nederland vastgesteld dat de maatregelen uit de aanhef van conclusie 1 bekend zijn van de plantenhouder uit D6. De kenmerkende maatregelen van conclusie 1, dat de positioneringsmiddelen een borglichaam omvatten, en dat het borglichaam zich uitstrekt door een eerste doorgang in de staander en een tweede doorgang in een

20 begrenzingsorgaan, worden niet geopenbaard in D6. Van Roey gaat hier bij de bespreking van D6 in het verzoekschrift eveneens vanuit. Conclusie 1 voldoet derhalve aan de eis van nieuwheid.

Met betrekking tot de inventiviteit van conclusie 1 heeft Van Roey gesteld, dat uitgaande

25 van D6, het aanbrengen van borgmiddelen overeenkomstig de kenmerkende maatregelen in conclusie 1 – ter verbetering van de bevestiging van de begrenzingsorganen zodat deze niet onbedoeld los komen – niet meer dan standaardpraktijk is voor de vakman.

Octrooicentrum Nederland stelt vast dat in de beschrijvingsinleiding van het octrooi (zie

30 blz. 3, regels 19 t/m 31) als technisch effect van de maatregelen betreffende het borglichaam staat genoemd, dat de begrenzingsorganen nog beter in positie worden gehouden en niet gemakkelijk uit zichzelf los kunnen raken, en dat het niet meer mogelijk is dat vanden de begrenzingsorganen uit de inrichting kunnen verwijderen. Het probleem dat hieraan ten grondslag ligt, het te gemakkelijk losmaakbaar en

35 verwijderbaar zijn van een begrenzingsorgaan, doet zich ook voor bij de begrenzingsorganen van de plantenhouder volgens D6. Octrooicentrum Nederland is van oordeel dat, indien de vakman voor de opgave wordt gesteld om bij de inrichting volgens D6 een begrenzingsorgaan minder gemakkelijk losmaakbaar en verwijderbaar te maken, hij als eerste zal denken aan het toepassen van een borglichaam. Van een

40 borglichaam (te denken valt daarbij bijvoorbeeld aan een hangslot) is het algemeen bekend, dat het effectief werkt als het zich uitstrekt door een eerste doorgang in een eerste object en een tweede doorgang in een tweede object. Om een borglichaam op een dergelijke wijze bij de plantenhouder volgens D6 toe te passen, behoeft naar het oordeel van Octrooicentrum Nederland de vakman geen inventieve arbeid te verrichten.

45 Octrooicentrum Nederland concludeert dat de maatregelen waardoor de inrichting volgens conclusie 1 verschilt van die volgens D6 binnen het bereik van de gemiddelde vakman liggen, waarbij de toepassing niet meer oplevert dan het daarvan te verwachten effect. Conclusie 1 voldoet derhalve niet aan de eis van inventiviteit.

4.3 Conclusie 2

Conclusie 2 omvat de maatregel, dat het borglichaam zich in hoofdzaak parallel aan de staander uitstrekt. Volgens de beschrijvingsinleiding (zie blz. 5, regels 6 t/m 9) heeft dit tot voordeel dat het borglichaam eenvoudig in één beweging door de staander te steken is of bij demontage uit de staander te nemen is. Gezien de omschrijving van het voordeel dat met de maatregel van conclusie 2 wordt bereikt, zal de vakman conclusie 2 zodanig verstaan, dat de staander en het borglichaam twee afzonderlijke onderdelen van de plantenhouder zijn. Van Roey heeft in verband met deze conclusie gewezen op de combinatie van D5 met D4.

Naar oordeel van Octrooicentrum Nederland is uit geen van de door Van Roey overgelegde documenten, de maatregel van conclusie 2, gelezen in het licht van de beschrijvingsinleiding, bekend. Ten aanzien van D4 komt Octrooicentrum Nederland als volgt tot dit oordeel. Uit D4 is bekend dat een verbindingsstift, een trekanker of een dergelijk verbindingsmiddel aangebracht kan zijn door in elkaars verlengde gelegen kanalen van verschillende ringvormige elementen ofwel begrenzingsorganen. Dit verbindingsmiddel (13 in figuur 4) is een borglichaam, omdat daarmee de ringvormige elementen aan elkaar worden vastgemaakt (zie kolom 2, regels 32 t/m 41), zodat de begrenzingsorganen niet eenvoudig kunnen losraken of door derden kunnen worden verwijderd. De inrichting volgens D4 omvat echter geen afzonderlijke staander, los van het borglichaam.

De vakman die, nadat hij de inrichting volgens D6 uitgerust heeft met een borglichaam, het gemak van (de)montage wil vergroten, wordt derhalve door geen van de door Van Roey overgelegde documenten op het spoor gezet dat leidt tot een plantenhouder volgens conclusie 2. De door Van Roey aangevoerde combinatie van D4 met D5 (waarbij bovendien de staander geen draagmiddelen omvat) resulteert eveneens niet in plantenhouder volgens conclusie 2. Naar oordeel van Octrooicentrum Nederland zal de vakman inventieve arbeid moeten verrichten om, uitgaande van de plantenhouder volgens D6, tot de plantenhouder volgens conclusie 2 te komen. Het nietigheidsbezwaar betreffende het gebrek aan inventiviteit tegen conclusie 2 treft derhalve geen doel.

4.4 Overige volgconclusies

Nu is vastgesteld dat het borglichaam volgens conclusie 2 nieuw en inventief is, worden de overige volgconclusies, voor zover deze afhankelijk zijn van conclusie 2, eveneens nieuw en inventief geacht, ongeacht het antwoord op de vraag of de maatregel in de desbetreffende conclusie op zichzelf nieuw en inventief is.

Niettemin merkt Octrooicentrum Nederland ten aanzien van de maatregelen van de volgconclusies 3 t/m 12 op:

- De maatregelen van de conclusies 3 t/m 5 en 7 zijn alle bekend uit document D6:
 - o dat de staanders uitsteeksels omvat waarop de begrenzingsorganen rusten, zie blz. 3, regel 29 t/m blz. 4, regel 2 en figuren 2 en 3;
 - o dat de begrenzingsorganen een bak met een tenminste ten dele open bodem omvat, zie blz. 3, regels 15 t/m 17 en figuur 4;
 - o dat de begrenzingsorganen zich in hoofdzaak horizontaal uitstrekken tussen draagmiddelen van de staanders, zie figuren 2 en 4; en

- o dat de inrichting is voorzien van een bodemorgaan en bevestigingsmiddelen voor het aan het bodemorgaan bevestigen van het onderste uiteinde van een staander, zie blz. 4, regels 3 t/m 12 en figuur 4.
- 5
- De maatregel volgens conclusie 8, dat het bodemorgaan voorzien is van afstandshouders, is op zichzelf bekend uit figuur 1 van document D7.
 - Van conclusie 10 is alleen de maatregel dat het bodemorgaan een in hoofdzaak dichte bodem bezit, bekend uit document D6 (zie blz. 3, regels 10 t/m 14).
 - De maatregel volgens conclusie 12, dat de begrenzingsorganen in het horizontale vlak een langwerpige omtrek definiëren, is op zichzelf bekend uit 10 zowel document D1 (zie blz. 9, regels 5 en 6), als uit D2 (zie paragraaf [0022]) en voorts uit document D4 (zie kolom 3, regels 22 t/m 24 en figuur 3).
 - De maatregelen van de conclusies 6, 9 en 11 zijn niet bekend uit de in het geding gebrachte documenten.
- 15

5. Het advies

Op grond van het vorenstaande luidt het advies van Octrooicentrum Nederland:

- Conclusie 1 is nietig wegens gebrek aan inventiviteit.
- 20
- De nietigheidsbezwaren tegen conclusie 2 treffen geen doel.
 - De volgconclusies 3 t/m 12 kunnen in stand blijven voor zover deze een uitwerking zijn van conclusie 2.

Aldus gedaan door dr. mr. ir. M.W.D. van der Burg, ir. A.A.M. Bexkens en ir. B.L. van Soest, op 30 augustus 2007.

w.g. M.W.D. van der Burg (voorzitter)

w.g. M.C. van der Wel (secretaris)